

PROP DE VOSALTRES

Parlem del patrimoni de l'Església

És veritat que els qui dirigim alguna institució ens hem d'acostumar a la crítica. Tots volem encertar en les decisions, complir les finalitats, accontentar el major nombre d'interessats, practicar el diàleg constant, atendre els suggeriments i millorar la gestió deixant la institució, després del nostre pas per ella, en un estat més confortable.

Tot i les bones intencions o realitzacions dels directius, sempre hi ha algú que ens fa un advertiment, ens proposa una alternativa o ens llança una crítica. Si ho mirem fredament tot sembla normal. No obstant això, abunden les ocasions en què aquest fet, sigui pel propi estat d'ànim, per les paraules que ens diuen o per circumstàncies diverses, ens produeix enuig o, pitjor, un rebuig cordial a la crítica, encara que sigui fonamentada. A tots ens costa rebre correctius.

I, malgrat tot, les crítiques ens ajuden a tots a purificar la nostra ment i la nostra acció, ens situen millor davant la realitat i també ens ajuden a millorar la nostra pròpia gestió. Normalment fem una crida a la crítica constructiva, perquè la suma de les diferents opinions constitueix un millor acostament a la veritat de les coses. Prefereixo no parlar dels possibles sentiments insans que envolten algunes crítiques.

Dic això per la meua responsabilitat sobre els béns materials de la nostra Església diocesana. Tots sabeu que el Bisbe ha de procurar que el patrimoni comú sigui ben utilitzat, ben conservat i compleixi la finalitat per a la qual va ser instituit. Per descomptat és una responsabilitat compartida amb els sacerdots, religiosos i laics en cada un dels

nivells d'atenció i dedicació. A tots ens agrada més rebre elogis i felicitacions que crítiques negatives. Unes i altres les hem d'acceptar esportivament. Millor diria, religiosament, perquè des d'aquesta perspectiva valorem l'altre, creixem i perdonem qualsevol indicatiu de rancor o desqualificació.

Puc dir amb certa satisfacció que conec pràcticament tots els edificis religiosos de la nostra diò-

cesi. En l'any i mig que porto entre vosaltres he visitat totes les parròquies. I vull mostrar, en primer lloc, el meu agraïment a tots els qui han aixecat temples, cases i locals parroquials. També a tots aquells que, fins avui, han sabut conservar-los i posar-los a disposició de la societat en general. En segon lloc, continuar demanant la col·laboració de tots, per tal que el patrimoni, propietat de cada comunitat cristiana, no pateixi un deteriorament irreversible amb el pas dels anys. Per als veïns dels nostres pobles, el temple és segurament l'edifici més característic i el més estimat. A tots ens correspon la seva conservació, com un bé acumulat des de moltes generacions.

Quan entro en un temple miro les parets i pregunto pel seu estat. Puc afirmar que la seva immensa majoria estan decentment conservats. I això és una obra comuna; els cristians estan satisfets de la seva realització i no impedeixen a ningú que els visiti o els pugui utilitzar. És de tots i per a tots. Per això, em sorprèn tanta insistència a afirmar la propietat del bisbat, l'escolta d'algunes amenaces, vetllades o manifestes, d'augmentar impostos futurs o les reticències a destinar fons públics per a les restauracions.

Des de sempre, la comunitat cristiana ha construït amb el seu treball i amb els seus diners el patrimoni de tots. És part fonamental de la nostra història i mostra amb claredat els aspectes més rellevants de la nostra idiosincràsia. Per això, ens cal gratitud i col·laboració.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

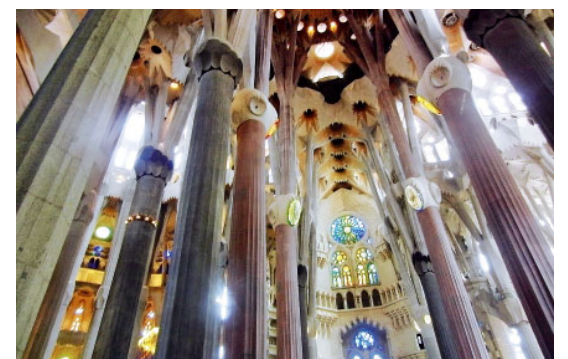
Setmana d'inscripcions per assistir a la multitudinària Missa per la FAMÍLIA i la VIDA a Barcelona

La Basílica de la Sagrada Família de Barcelona acollirà, el diumenge **dia 26 de març a les 17 hores**, una multitudinària Eucaristia per presentar l'exhortació *Amoris Laetitia* del papa Francesc a la qual es convoca als fidels de la Tarraconense, especialment a les famílies.

Les delegacions de Família i Vida organitzen aquest acte que compta amb un aforament de 4.000 persones. La nostra diòcesi té reservades 200 invitacions i les parròquies interessades s'han d'inscriure la setmana del 6 al 12 de març al correu emilioreimat@gmail.com. Us acon-

sellem que ho feu a través de les parròquies per a una millor coordinació.

Per facilitar el trasllat a la basílica també s'organitzaran autocars. D'aquí uns dies ja informarem dels horaris i del preu. Els preveres i diaques que vulguin celebrar també s'han d'acreditar correctament el més aviat possible. Està previst que el bisbe Salvador concelebrï aquesta Missa juntament amb els altres bisbes. Us informem amb temps d'aquest esdeveniment per a que tothom qui vulgui participar pugui fer-ho. És una bona ocasió per a que es trobin moltes famílies.

Missa en honor a santa Àgueda a Sarroca de Lleida

El dia 5 de febrer, a Sarroca de Lleida, les dones van celebrar la tradicional festa en honor a santa Àgueda.

Es va donar gràcies i es va pregar per intercessió de santa Àgueda, testimoni d'amor al Senyor. També es va venerar la imatge de la santa.

En el moment de l'ofertori, juntament amb el pa i el vi, es va fer l'ofrena de les flors i els pans de santa Àgueda.

En acabar la Missa es va fer la benedicció dels pans i es va fer entrega d'un punt del llibre de la jove màrtir, que Mn. Adrià Burca havia preparat amb una bonica pregària. Antigament, les mares de l'any eren les encarregades dels preparatius de la Missa, en acció de gràcies. Actualment, són les dones en general les encarregades.

Moltes parròquies de la diòcesi van celebrar, també, aquesta tradicional festa.

Festa dels patrons de Vida Creixent

Un centenar de persones van assistir, el passat 2 de febrer, a la festa dels patrons de Vida Creixent, celebrada als Jardins del Segrià. Dos autocars van traslladar els participants fins al lloc de trobada.

Després de la benvinguda, el pare claretià Josep Villarrubies va impartir una ponència titulada «Simeó i Anna, models del goig d'envellir». El conferenciant va qualificar els patrons de Vida Creixent de mestres a qui calia imitar.

Després, el bisbe Salvador va presidir l'Eucaristia, concelebrada per Mn. Xavier Bastiste, consiliari del grup, i el pare Villarrubies. En l'homília, el bisbe Salvador va aconsellar que «tots hem de ser llum per als qui ens envolten». A continuació, tots

plegats van compartir un dinar de germanor. A la tarda va actuar el coral del Centre de Recuperació de Veu de Lleida, format per homes que han estat operats de càncer de laringe.

El seminari «L'Atri dels gentils» versarà sobre la figura de Ramon Llull

L'edifici del Rectorat de la UdL acollirà els propers dies 10 i 11 de març el seminari «L'Atri dels gentils», que aquest any està dedicat als 700 anys de Ramon Llull.

El professor, biblista i sacerdot Teodor Suau serà l'encarregat de presentar la figura de Ramon Llull, un dels grans pensadors i autors de l'occident medieval europeu, a més de ser el fundador de la literatura en català. Després serà el torn del debat entre els assistents. Aquesta activitat tindrà lloc a la sala de juntes del segon pis del Rectorat, divendres de 18.30 a 21.30 h i dissabte de 9.30 a 12.30 h.

El seminari s'emmarca dins del programa dels 25 anys de l'IREL i és una de les propostes que s'han celebrat ininterrompudament des que es va posar en marxa aquest Institut. La UdL, l'IEI, la Fundació Joan Maragall i l'IREL organitzen aquest acte.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

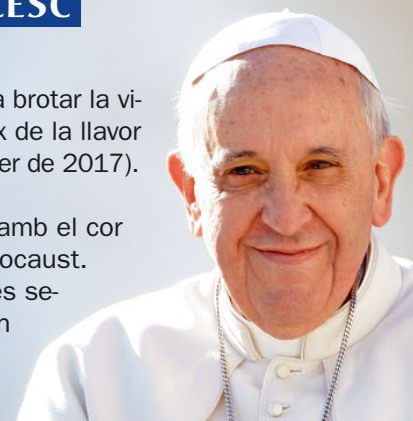

@Pontifex: «Oferim als homes i dones del nostre temps narracions marcades per la lògica de la "bona notícia"» (24 de gener de 2017).

@Pontifex: «M'agrada repetir que la unitat dels cristians es fa caminant junts, amb la trobada, la pregària i l'anunci de l'Evangelium» (25 de gener de 2017).

@Pontifex: «L'esperança fa brotar la vida nova com la planta creix de la llavor que cau a terra» (26 de gener de 2017).

@Pontifex: «Vull recordar amb el cor totes les víctimes de l'holocaust. Que els seus patiments, les seves llàgrimes mai no siguin oblidades» (27 de gener de 2017).

Òscar Bernaus Griñó professa com a frare caputxí

Òscar Bernaus Griñó, de 40 anys, fill de Ca l'Ermità de Castellans, va fer la seva professió temporal com a religiós caputxí el passat 3 de febrer. La cerimònia va ser al Convent de la Visitació dels religiosos caputxins d'Arenys de Mar, on el jove garriguenc va passar el temps de noviciat.

Durant la celebració de l'Eucaristia, en la que hi van assistir els familiars i amics més propers, així com un bon nombre de convilatans, va rebre l'hàbit de sant Francesc. Finalitzada la celebració i en una de les dependències del convent, fra Òscar va rebre felicitacions i obsequis. Fra Òscar, fent un xic d'història del seu procés vocacional, va explicar que en temps d'universitari va fer estades al monestir de Poblet per estudiar: «Allí vaig notar la interpel·lació del Crist. Poblet és com el primer amor, sempre el recordes». Fou a Poblet on va decidir donar el primer pas en el seu compromís cristià com a catequista. Després, amb la Pastoral Universitària. Posteriorment viatjà a Berlín, on s'hi quedà 11 anys com a professor universitari. Al final de curs

de l'any 2014, decideix anar a fer un recés als caputxins d'Arenys: «Va ser un canvi radical en la meua vida i en la meua fe, de la nit al dia, una explosió de llum. Va ser el retrobament amb Jesús, el descobriment de la vida fraterna dels frares. Aquesta és la vida que buscava, que he trobat i que ara vull viure. Sóc molt feliç!»

REFLEXIONS

El extranjero

En la sociedad postmoderna y globalizada en la que la soledad y el anonimato invaden las ciudades, las calles y las casas, las personas se defienden del otro, del diferente, del extranjero, porque lo sienten como una amenaza y como un peligro, como un impostor y un intruso. Tienen miedo a perder su identidad por culpa del otro y no se dan cuenta de que ya la han perdido, de que «el extranjero está presente por doquier y nos invade como una fantasía, porque el extranjero está en nosotros, porque el extranjero somos nosotros», como escribe el filósofo Yves Cattin. Hay una página en el Evangelio que sale en nuestra ayuda: «Era extranjero y me acogisteis. —¿Cuándo, Señor? —Cada vez que lo hicisteis con uno de estos pequeños que son mis hermanos, lo hicisteis conmigo» (cf. Mt 25, 31-46). El mensaje del texto es transparente, no admite dudas. Acoger al extranjero es acoger al Señor, porque el Señor nos habla mediante él, mediante esa persona que necesita nuestra ayuda. Me atrevo a completar la enseñanza evangélica con mis propias palabras: acoger al extranjero es acogerme también a mí mismo; es acoger la distancia que me separa del otro, y, sobre todo, es acoger la libertad que me permite escucharlo, respetarlo y amarlo. En suma, gracias a él puedo ser yo mismo/a.

Antoni Riera, sj

Dra. Núria Calduch-Benages

Religiosos/es comparteixen un matí amb les Clarisses de Balaguer

El passat 4 de febrer, la delegació de Vida Consagrada va organitzar una jornada a Balaguer per celebrar la seva festa. La proposta va comptar amb la participació de religiosos i religioses de la diòcesi, que van conèixer com viuen les Clarisses del Sant Crist.

Impactant l'acolliment que ens van fer les Clarisses del Sant Crist de Balaguer i de l'explicació del seu dia

a dia: sense horari, el seu rellotge és la litúrgia. Entremig, les feines, l'estudi i la pregària personal. I tot plegat, mirant d'utilitzar el llenguatge dels nostres dies, imatges, música, dansa, coreografies.

Després de l'explicació de la superiora, sor Victòria, els vam fer preguntes, que van anar responent molt bé entre totes. Ens van ensenyar el monestir, molt espaiós, i arranjat amb

molt de gust. Destaquem la sala de les ermites, al pis de dalt, sota teulada. Tenen racons de pregària, cadascun amb la seva icona. Durant el dia fan silenci. En canvi, els àpats són l'ocasió de parlar, compartir... Val a dir que es respira l'ambient de pregària.

El bisbe Salvador va presidir l'Eucaristia, preparada per les monges, tot celebrant la festa de la Jornada Mundial de la Vida Consagrada. Al restaurant del Santuari compartirem un dinar ben bo i en un ambient encara millor. Havent dinat, el rector de la parròquia de Balaguer, Mn. Joan Pujol, ens va ensenyar l'església gòtica de Santa Maria. Magnífica!

AGENDA

- Diumenge, 5 de març:**
—Viacrucis al Sant Crist de Balaguer. Organitzat per l'Arxipresat «Seu Vella».
- Dimecres, 8 de març:**
—Visita Pastoral del Sr. Bisbe a la Parròquia de Sant Bartomeu d'Alpicat.
- Dissabte, 11 de març:**
—A les 18.30 h, Rosari i a les 19 h, Eucaristia. XVI Aniversari de la beatificació d'en Francesc Castelló.
—Visita Pastoral del Sr. Bisbe a la Parròquia de l'Assumpció de la Mare de Déu de Torre-serona.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

- 6. ■ Dilluns** (lit. hores: 1a setm.) [Lv 19,1-2.11-18 / Sl 18 / Mt 25, 31-46]. Sant Oleguer (†1137), bisbe de Barcelona i de la Tarragona reconquerida; sant Virgili, bisbe; santa Coleta Boylet (†1447), vg. reformadora clarissa.
- 7. ■ Dimarts** [Is 55,10-11 / Sl 33 / Mt 6,7-15]. Santa Perpètua i la seva serventa Felicitat, mrs. a Cartago (203); sant Teòfil, bisbe.
- 8. ■ Dimecres** [Jn 3,1-10 / Sl 50 / Lc 11,29-32]. Sant Joan de Déu (1495-1550), rel. portuguès, fundador a Granada de l'Orde Hos-

pitalari (OH), patró dels malalts i dels bombers; sant Veremon (Bermudo) d'Irache, abat; santa Aurèlia de Niça, mr.

9. ■ Dijous [Est 14,1.3-5.12-14 / Sl 137 / Mt 7,7-12]. Santa Francesca Romana (1384-1440), rel. viuda, fundadora oblates benedictines; St. Feliu de Ll.: sant Pacià, bisbe de Barcelona (s. IV); sant Dagobert, laic.

10. ■ Divendres [Ez 18,21-28 / Sl 129 / Mt 5,20-26]. Sant Simplicí, papa (468-483); sant Macari, bisbe de Jerusalem; sant Càndid o Candi, mr.; santa Maria Eugènia de Je-

sús Milleret de Brou, vg., fund. de les religioses de l'Assumpció.

11. ■ Dissabte [Dt 26,16-19 / Sl 118 / Mt 5,43-48]. Sant Eulogi, prev. de Còrdova i mr. (859); santa Àurea (Oria), vg., abadessa de Villavelayo (Castella); santa Rosina, vg.

12. ■ Diumenge vinent, II de Quaresma (lit. hores: 2a setm.) [Gn 12,1-4a / Sl 32 / 2Tm 1,8b-10 / Mt 17,1-9]. Sant Innocenci I, papa (401-417); sant Maximilià, militar mr. (295); sant Bernat, bisbe; sant Teòfanès, monjo; sant Lluís Orione, prev. salesià.

Diumenge I de Quaresma

COMENTARI

Jesús ha estat provat en tot encara que sense pecar

Temptació a la muntanya de Duccio di Buoninsegna (1308-1315)

Entendre bé *Gn 1-11* reclama superar el llenguatge literal per copsar-ne el seu missatge teològic. L'antropomòrfic 2n relat de la creació (*Gn 2,4s*) planteja més l'origen del mal que el del món.

Resten fora del domini humà *l'arbre de la vida*: només Déu és senyor de la vida; i *el del coneixement del bé i del mal*: que ja ens l'anirà revelant el Senyor-Déu.

El dia que en mengis, moriràs exclòs de la comunió amb Déu, font de vida.

L'apòstol mostra el parangó entre Adam i Crist, notant que *no té comparació el do amb la falta*. A més l'efecte d'Adam és al *passat* i el de Crist al *futur*.

Ser influït per Adam o per Crist depèn de la lliure adhesió de cadascú.

La temptació és cruïlla on es decideix quin camí triar i vers quina meta anar.

A la Bíblia la temptació és prova per constatar la veracitat de l'amor que diem tenir-li a Déu: *Recorda't del camí que el Senyor t'ha fet recórrer pel desert... T'ha posat a prova per veure si observaries o no els seus manaments (Dt 8,2)*.

El temptador sí vol fer-nos caure en el pecat; en aquest sentit evidentment *Déu no tempta ningú (Jm 1,13)*.

Les temptacions de Jesús s'emmarquen dins un messianisme que renegaria de la condició de Fill obedient al Pare.

També *Jesucrist ha testat provat en tot encara que sense pecar (He 4,15)*.

El diable i Jesús personifiquen dues formes de llegir la Paraula de Déu: la de Jesús neix del viure fidelment la relació filial amb el Pare; la del diable, no...

Déu no permetrà que siguem temptats per damunt del que podem: amb la prova ens donarà el mitjà de sortir-ne i poder-la suportar (1Co 10,13).

Mn. José Luis Arín

▶ Lectura del llibre del Gènesi (Gn 2,7-9.3,1-7a)

El Senyor-Déu modelà l'home amb pols de la terra, li bufà a la cara per fer-li entrar un alè de vida, i es convertí en un ésser animat. Llavors el Senyor-Déu plantà un jardí a Edèn, a la regió d'orient, i va posar-hi l'home que havia modelat. El Senyor-Déu va fer néixer de la terra fèrtil totes les varietats d'arbres que fan goig de veure i donen fruits gustosos. Al mig del jardí hi havia l'arbre de la vida i l'arbre del coneixement del bé i del mal.

La serp era el més astut de tots els animals que el Senyor-Déu havia fet. Digué, doncs, a la dona: «Així Déu us ha dit que no mengueu dels fruits de cap arbre del jardí?». La dona li respongué: «Podem menjar dels fruits de tots els arbres del jardí, però dels fruits de l'arbre que hi ha al mig, Déu ha dit que no en mengem ni els toquem, perquè moriríem.» La serp digué a la dona: «No moriríeu pas! Déu sap que si un dia en menjàveu se us obririen els ulls i seríeu iguals que els àngels: coneixeríeu el bé i el mal.» La dona, veient que el fruit de l'arbre era bo per a menjar, que donava gust de veure i que era temptador això d'adquirir coneixement, en collí i en menjà; en donà també al seu marit, que en menjà com ella, i se'ls obriren a tots dos els ulls. Llavors s'adonaren que anaven nus i cosiren fulles de figuera per fer-se'n faldars.

▶ Salm responsorial (50)

R. *Compadriu-vos de nosaltres, Senyor, perquè hem pecat.*

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 5,12-19) (Versió abreujada)

Germans, per obra d'un sol home entrà el pecat al món, i amb el pecat hi entrà també la mort, que s'estengué a tots els homes, donat que tots van pecar. Així, doncs, si per haver fallat aquell tot sol va imperar la mort per culpa d'ell, amb molt més motiu els qui reben aquesta sobreabundància de gràcia i el do generós que els fa justos viuran i regnaran gràcies a un de sol, que és Jesucrist. Per tant, així com per haver fallat un sol home es va estendre a tots la condemna, també per haver estat just un de sol tots els homes són absolts i obtenen la vida; així com, per haver desobeït aquell home sol, els altres van esdevenir pecadors, també per haver obeït un de sol, esdevindran justos els altres.

▶ Lectura de l'evangelí segons sant Mateu (Mt 4,1-11)

En aquell temps, l'Esperit conduí Jesús al desert perquè el diable el temptés. Feia quaranta dies i quaranta nits que dejunava, i quedà extenuat de fam. El temptador se li acostà i li digué: «Si ets Fill de Déu, digues que aquestes pedres es tornin pans.» Jesús li respongué: «Diu l'Esclusura: "L'home no viu només de pa; viu de tota paraula que surt de la boca de Déu".» Llavors el diable se l'enduu a la ciutat santa, el deixa dalt la cornisa del temple i li diu: «Si ets Fill de Déu, tira't daltabaix; l'Esclusura diu: "Ha donat ordre als seus àngels que et duguin a les palmes de les mans, perquè els teus peus no ensopeguin amb les pedres".» Jesús li contesta: «També diu l'Esclusura: "No temptis el Senyor, el teu Déu".» Després el diable se l'enduu dalt una muntanya altíssima, li fa veure tots els reialmes del món i la seva glòria i li diu: «Tot això t'ho donaré si et prosternes i m'adores.» Llavors li diu Jesús: «Vés-te'n d'aquí, Satanàs! L'Esclusura diu: "Adora el Senyor, el teu Déu, dona culte a ell tot sol".» Llavors el diable el deixà estar, i vingueren uns àngels per proveir-lo.

▶ Lectura del libro del Génesis (Gen 2,7-9.3,1-7a)

El Señor Dios modeló al hombre del polvo del suelo e insufló en su nariz aliento de vida; y el hombre se convirtió en ser vivo. Luego el Señor Dios plantó un jardín en Edén, hacia oriente, y colocó en él al hombre que había modelado. El Señor Dios hizo brotar del suelo toda clase de árboles hermosos para la vista y buenos para comer; además, el árbol de la vida en mitad del jardín, y el árbol del conocimiento del bien y el mal.

La serpiente era más astuta que las demás bestias del campo que el Señor había hecho. Y dijo a la mujer: «Conque Dios os ha dicho que no comáis de ningún árbol del jardín?». La mujer contestó a la serpiente: «Podemos comer los frutos de los árboles del jardín; pero del fruto del árbol que está en mitad del jardín nos ha dicho Dios: "No comáis de él ni lo toqueis, de lo contrario moriréis"». La serpiente replicó a la mujer: «No, no moriréis; es que Dios sabe que el día en que comáis de él, se os abrirán los ojos, y seréis como Dios en el conocimiento del bien y el mal.»

Entonces la mujer se dio cuenta de que el árbol era bueno de comer, atrayente a los ojos y deseable para lograr inteligencia; así que tomó de su fruto y comió. Luego se lo dio a su marido, que también comió. Se les abrieron los ojos a los dos y descubrieron que estaban desnudos; y entrelazaron hojas de higuera y se las ciñeron.

▶ Salmo responsorial (50)

R. *Misericordia, Señor, hemos pecado.*

▶ Lectura de la carta de san Pablo a los Romanos (Rom 5,12-19) (Versión abreviada)

Hermanos: Lo mismo que por un hombre entró el pecado en el mundo, y por el pecado la muerte, y así la muerte se propagó a todos los hombres, porque todos pecaron. Si por el delito de uno solo la muerte inauguró su reinado a través de uno solo, con cuánta más razón los que reciben a raudales el don gratuito de la justificación reinarán en la vida gracias a uno solo, Jesucristo.

En resumen, lo mismo que por un solo delito resultó condena para todos, así también por un acto de justicia resultó justificación y vida para todos. Pues, así como por la desobediencia de un solo hombre, todos fueron constituidos pecadores, así también por la obediencia de uno solo, todos serán constituidos justos.

▶ Lectura del santo evangelio según san Mateo (Mt 4,1-11)

En aquel tiempo, Jesús fue llevado al desierto por el Espíritu para ser tentado por el diablo. Y después de ayunar cuarenta días con sus cuarenta noches, al fin sintió hambre. El tentador se le acercó y le dijo: «Si eres Hijo de Dios, di que estas piedras se conviertan en panes». Pero él le contestó: «Está escrito: "No solo de pan vive el hombre, sino de toda palabra que sale de la boca de Dios".»

Entonces el diablo lo llevó a la ciudad santa, lo puso en el alero del templo y le dijo: «Si eres Hijo de Dios, tírate abajo, porque está escrito: "ha dado órdenes a sus ángeles acerca de ti y te sostendrán en sus manos, para que tu pie no tropiece con las piedras"». Jesús le dijo: «También está escrito: "No tentará al Señor, tu Dios".»

De nuevo el diablo lo llevó a un monte altísimo y le mostró los reinos del mundo y su gloria, y le dijo: «Todo esto te daré, si te postras y me adoras». Entonces le dijo Jesús: «Vete, Satanás, porque está escrito: "Al Señor, tu Dios, adorarás y a él solo darás culto"». Entonces lo dejó el diablo, y he aquí que se acercaron los ángeles y lo servían.